

DEO CLEMENTER LARGIENTE!

ELIXIR PRO-
PRIETATIS,

publicè delibandum

propinat

D. CHRISTIANUS LANGE,
Facultat. Med. Senior, Pathol.

Prof. P. Maj. Princip. Colleg. Collegiatus,
& Acad. Decemvir,

RESPONDENTE

GEORGIO CRETZSCHMAR,

Treia-Varisco, Alumno Electorali,
H. L. Q. C.

ad d. 27. Septemb.

ANNI CHRISTIANI

clō 10c LX.

LIPSIAE,

Literis JOHAN-ERICI HAHNII.

478

DEO CLEMENTER LARGIEN...
E LIXI PRO
PRIETATIS

CHRISTIANUS I ANGE
F. Colmar Med. Schol. Paboh
Prof. P. von Bismarck Coll. Collegium

GEORGIO CHRISTOPH...
F. Colmar Med. Schol. Paboh

Decorative border consisting of a row of small, repeating floral or geometric motifs.

VENI LUMEN CORDIUM!

§. 1.

Aluti Commodiq; publico, cui nos qvoq; recordamur natos, operas nostras ulterius partiri, & impigram mentem cumulandis *Alma Chymiatricæ* ornamentis exercere dum intendimus, hâc vice ex sinu *artis Medicamentariæ* consideratu neqvaquam pœnitendum nec inutile thema depromere, atqve illud *Natura* admoto *Lumine* solerter examinando, ut sic loqvar, eviscerare allubescit, hâc fini, ut cœcutientibus aperiamus oculos, & Filiis nostris ad Sapientiã sacrarium ituris rectitudinem semitam ostremus, vel ansam dumtaxat ad altiora nobiscum tendendi porrigamus, qvò, vile in artibus esse, qvòd triviale existit, pariliter dicant.

§. 2. Non immeritò autem *Medici* omnibus nervis sollicitos se exhibent circa *remediorum* sedulo continuatas *inventiones* & *facturas*, siquidem non tantummodò venerandam *Anriqvitatem* hîc habeant fideliter præeuntem, ac *Fatro Chymicorum* coronam hodieqve pressò pede laudata *Hujus* vestigia inseqventem, verùm ipsissima etiam necessitas & conscientiã cultus impensè id inculcet, qvum tam ægotantium vita, qvàm *Medicinæ* gloria ac *Medentis* fama in *remediorum dextre paratorum* sinceritate omninò atqve certitudine consistat.

§. 3. Atqve hoc nobis etiam dictum haftenùs existimavimus semper, & nulla unqvam oblivio menti nostra subducet, *medicamentis* esse *Deorum manus*, & proinde studiosè dispenfandas, sanctè colendas, ingeniosè tractandas; Neqve cessabo probatis remediis tanqvam militari roborè *Artis* hoc castellum ad honorem *Dei* (*Almi Medicinæ ac Medicorum* Conditoris, qvi non tantum peculiari intellectus aurâ eos proinde ex altò irradiat, verùm honorandos *eri. un. jussit*) & ad ægotantis proximi salutem solatiumqve diu notuq; meditando & laborando instruere, ne in formidoloso illo die,

A 2

qvò

quod universi mortales in iudicium citabuntur, in rationibus ob supernam hanc vocationis meae negligentiam perverfitatis inculatus a frugitanti economis secernar, & in aeternum contremiscere cogar.

§. 4. Ut igitur *pharmacorum inventiones* non ex rudi cerebrō, sed ex alio ingeniosae mentis ac diuturnae meditationis proderunt & adhuc usque procedunt; ita non minus profecto *accurata horum preparationes*, unā cum indefesso ac circumspēctissimē praestando labore, subtilem indaginem, iudicii quae singulare acumen, doctam prudentiam, & rerum naturalium haud perfunctoriam notitiam, sed lynceum utique & perspicacissimum oculum, validae quae sagacitatis donum expetunt imō exposcunt.

§. 5. Verum quantos huius moniti neglectus induxerit, haecenus errores atque nunquam satis deploranda damna, per partes jam odiosō eloquio diducere, & cum rigore quodam ad calculos vocare studiosē superfedemus, sed hoc saltem silentio non transmittendum existimamus, pessimē illos de bono publico meritos, qui primi hanc *summē arduam arma medica conficiendi disciplinam a Medicina avulserunt, & servis suis* (rerum naturalium planissime nesciis, & omni literarum auxilio miserē destitutis) unice commiserunt, merā ignaviā & malē svadā animi elatione, ut tam otio suo, quam munditiis fortē prolixius indulgere possent, ad id inducti: praesertim quod opera haec mechanica & manualis a *Medici* dignitate quam maximē aliena quibusdam carbones averfantibus videretur: quum tamen reputare statim debuissent, hanc ipsam submissionem & humilitatem pro sospitate aegrorum susceptam longē minus dedecere Medicos, quam urinarum inspectiones, foetentium sordium nauseabundas explorationes, & spurca consimilia alia: Inter illas enim existit artes *Medicina*, quae autoribus suis laboriosa semper & molestiarum affatim ferax, utentibus autem proficua contingere solet.

§. 6. Sed quid *Antecessores* isti egregio hōc suo, si Diis placet, constituto profecerint effecerintque, iniquissima *Medicorum* (ut ut etiam de Republicā optimē meritorum) hāc seculi infelicitate conditio abundē commonstrat, qui vilissimis etiam fungis ludibrium & contumelias ex ore ingratitudinis natas nunc debent. Causa utique in apicō est, cur de vertice in humillimos contemptus deciderit gratiosum hoc & officiosum medēdi magisterium: Nempē ad plebeiam & ma-

847
& manifestâ ignorantia sententiâ condemnatam mentem quum semel hoc devolutum, & structura Apollinaris integritas sic distracta seu destructa fuerit, factum postea, ut quivis homuncio *Medicine* venerabilem scientiam adhuc usq; mentiatur, & temerariam falcem, in salutarem hanc messem mittere non vereatur: Unde sanè fieri non potest, quin medicamenta, quorum in agendo magna & famigerata alioquin est efficacia, ac proinde insignem in præparando diligentiam requirunt, indoctissimis audacissimisq; *Euphyrcis*, unice quæstus sui aucupium attendentibus, communicata prostituuntur, & manifesto corruptionis adulterio temerata autoritatem suam, quam *Veteres Medici*, suis potissimum remedia componentes manibus, sollicitissimâ curâ sartam tectam servabant, amittant, in perniciofa potiùs evadant. Bonos honestosq;ve attamen Viros expressè hic exemptos discupio, qui nempè sub benevolentia, inspectione ac directione *Medicorum*, potiora præsertim, pharmaca fideliter disponunt atq; componunt, eorumq; admonitionibus haud superciliosè succensendo, & avaritiæ crimen livoremq; omnem ac invidiam abominando, obsequiosos se præstant, in superq; *Patronis* suis vigorem & incrementum *Pharmaceutices* tribuunt, horumq; merita gratò perpetim animò agnoscunt, nec non omni propterea amoris & reverentiæ cultu eos sincerè prosequuntur. Hos, *inquam*, reciproco benignitatis affectu & favore dignos utiq; pronuncio, quibus etiam meò locò ex totâ mente benè cupio, & cum iis contentus eâ conditione, ut antè dixi, omninò sum, ut pro cognitione ac consideratione causarum usum dumtaxat exercitatum habeant. Sed eâ de re fusiùs hic agendi locum haud esse in mentem mihi protinùs venit.

§. 7. Luculentam justæ hujus querelæ confirmationem, exemplò suò in sensus propemodum omnes incurrente, vel solum, ELIXIR PROPRIETATIS nunc subministrare poterit, cujus confectio ut hodiè pervulgata & proculcata planè deprehenditur, ita *abusus* quoque ac depravatio ejusdem fermè ineffabilis existit, ut propterea avitam majestatem, quâ olim magnificum hoc medicamen sub præsidio sui *Inventoris* fulgebat, omnimodè perdiderit, ac projectâ vilius algâ, ponderisq; nullius vulgari cocturâ paratum à *Nobilioris Chymia assertoribus* habeatur.

§. 8. Magni hujus remedii existimationem ergò ut salvare, ac
A 3
pristino

pristino id æstimio restituere nunc queamus; ignobilis usus & circa tritam præparandi rationem enormis hallucinatio candidè jam à nobis ostendetur; veluti morbi indole rectè cognitâ demum appropriata medela in promptu esse solet. Primitus tamen ipsum hoc medicamentum ita membratim arbitrabimur, ut tam *ingredientium* natura, quàm *verus conscribendi modus* ex sublimiore Chymia depromendus, aut qui hõc deficiente commodiùs substitui possit, unâ cum reliquis circumstantiis hûc spectitantibus, illucescere, ac Bonæ infimulæ Naturæ arcana profundius olim scrutandi manu ductio sic ministrari possit: Cum primis tamen, ut exinde manifestum reddatur, quàm illud, quod *vulgò* ubivis venale est, & rudi constructû manu proficit, *Elixir Proprietatis*, sit plerumq; prostibulum potiùs & *chaos impuritatis*, quàm ut illustri hõc nomine salutari mereatur.

§. 9. Age dispiciamus, atq; ut scopum hunc nostrum eò faciliùs feliciùsq; consequi possimus, titulum *denominandi* confestim eruzamus. De nominibus ex *Platone* alioquin latissimè notum est, quod sint tanquam essentiarum vehicula, & quædam excogitatæ rei declarationes: Idem etiam pollicemur nosmet nunc impetrauros, si voces istas ad *spagyricum* album dirigamus, & ad *Sophiatrìa* tribunal super iis parùmper arbitremur: Certè tantam his verbis proprietatem & tam præclaram enphasin inesse deprehendemus, ut cum hõc ipso Medicamine hæ notiones quasi natæ videantur, adeo *remedium ipsum* & *id parandi typum* protinùs sub aspectum subjiciant, & reconditum, valdeq; excellentiam exhibebunt significatum. Primitus igitur ponderabimus, quid *Elixir* sit, & quos natales habeat: deinde cognomen *Proprietatis* sub examen ducemus & compediôsè statim hoc negotium expediemus, ita tamen ut abusus juxtâ nuncius mittatur.

§. 10. Vox *Elixir* vulgò vexatissima & triobolaris est, dum ex *culinâ* ejus petitur nativitas, atq; ab *elixando* seu coquendo quibusdam deducitur, ita ut quodvis *Bamma* & *Zomidion* hõc quasi modò significare videatur: Unde etiam in officinis usitatissimè accipitur pro *lyquore spirituofo*, mediante nudâ *infusione* imprægnato, qui rectiùs tamen *mixtura* seu *extractum liquidum* vel *aqua* etiam *composita* (cui adjectionem *pretiosè* tandem non invidemus, quatenùs ea carius pierunq; constat & ingredientium pluralitatem requirit, non verò ob facultatis præcellentiam, quàm totâ die *Medici* expectationem frustrari

frari soleat) vocitaretur, quàm ut *regalis hic titulus* tam perperam sic
 prostitueretur, quod tamen quàm pessimè fiat, faxo ut in oculos ple-
 nò confestim passu incurrat. Valent nimirum *verba & notiones* hic
 quoq; ut *nummi*, vel quod in præsentì magis quadrabit, sicut *amicus*:
 Ut namq; *exempli igitur*, quondam illustres saltim comas aurò cri-
 spata texta adornabant, sic cultu nunc eodem vilis ancillæ, quæ latri-
 nam lavat, verticem collucere videas. Vel, ut blandiori compa-
 ratione errorè hunc circumscribamus, eadem propemodù ratione
 se habet hic fallendi modus & abusus, ut ille, qui inter amicos est fa-
 miliaris, qui exiguum obsonium vel patuxillum pomorum missuri,
 vase argenteò inclusum candidò & bellè exaratò linteò obvolvunt,
 tibi sanè nec plus, quod mittitur, nec melius, sed accipienti tantum
 gratius, & honestius fieri solet mittenti. Sic *sevidensia medicamina*,
 pulchrò grandisoni tituli velamine honestantur, & sæpè plus in titulo,
 quàm in pyxide. Sed ulterius applicandi studium sit penes *Lectorem*,
 cui clariùs id cognoscendi medià in subsequentiùs ubertim suppe-
 ditantur.

§. 11. Altius igitur hinc adscendendum, ut *nominis* tam excel-
 lens dignitas manifesta evadere queat. *Elixir* nempe est *origine sua*
Arabicum, quod nomen postea in usum Latini sermonis venit, ut velut
 usucapione *Latinum* etiam nunc existimetur. Juxta *Arabum* idioma
Elekschir, vel *Elkschir* dicitur, hoc est, essentia, seu essentiæ vis arte
 elicitæ. Notat quoq; idem hoc vocabulum *pulverem Philosophicum*,
 à radice *Kaschara*, contudit, comminuit, pellem aut corticem detraxit, de-
 squamavit piscem, excoravit, deglubuit; &c. Quæ Philologia ut certa est,
 ita tam ventosus haud sum, ut *Orientalium Linguarum* notitiam, quam
 uti ingenè fatear, non habeo (neq; omnia possumus omnes) protinùs
 mihi arrogem, sed ad fidem & edecumatam eruditionem jam
 laudatarum LL. *Professoris Publici Excell. Jo. Adam Scherzeri* Collegæ
 mei animitùs colendi provoco, ex cujus sincerâ communicatione
 hæc adscribere voluimus, ut appositisimum & elegantem seu pro-
 posito nostro affatim velificantem exinde sensum exsculpere va-
 leamus.

§. 12. Allubescit omninò ex fonte *Arabico* veræ significationis
 succum nunc haurire atq; ita eundem degustare, ut *Elixirii propriè ac*
genuinè sic dicti Majestas hinc protinùs vel spontaneâ facilitate pro-
 manare,

manare, & cuius palam evadere queat, *nobilissimam ac planè philosophicam parandi methodum* in simulq; *nobilissimum menstruum* Heroicam hanc Medicinam depostulare. Quæris jam Lector, quid sit *Arabibus & omnibus adeptis potissimum Philosophis ELIXIR*? Promtos hîc officiosq; nos statim habebis, sed boni tamen consules, si flosculos elegantissimos atq; ex amœnis *Hermeticorum* viretis desumptos tantum, spargendo gratificandi alacritatem & rem difficilimam nunc explicare tentemus. *Elixir* igitur est Medicamen incomparabile, conservandæ vitæ & pellendis morbis dicatum. Est *Elixir* medicina undiquaq; perfecta, generosissima, & exaltata, habens virtutes ante omnes Medicinas, atq; indicans homogeneam, purissimam & subtilissimam substantiam. Omne *Elixir* sapienter memento operari; est enim, donum & mysterium conservationis ac longævitatæ, estq; Victor & Hercules omnis corruptionis putredinisq;. *Elixir* ad altiora remedia ac arcana seu *αιδηλα & ἀπόρητα* pertinet, quæ sub tutelâ silentii sedulò recondi, à vulgari notitiâ removeri, nec cunctis conspicienda dari, adeoq; velut in sinu posita esse debent. De *Elixiris* virtute & fama est magnalia atq; miracula præstare, & omnis specifiçi potentiam excedere: Est magisterium vel astrum potiùs penetrantissimum, (seu penitissimè intrans,) essentia viva, & spiritum vitæ suâ luce effectissimè illuminans atq; conservans. *Elixir* est ac dicitur, quod in thronum universalis medicinæ surgit, & unò restaurantis vitæ cõpendiò, nec non gloriosò tam puritatis quàm subtilitatis encomiò omnem morborum tyrannidem ex æqvò ac heroicò robore supplantat, Imò *Elixiris* voculam Veteres Philosophos ita usurpasse legimus, ut sub eadem semper de principio, radice, seu semine ac natura metallorum primævâ radium aliquem, quò mirè illustrari omne remedium solet, comprehendere & subaudire consueverint; unde etiam benedictum illum lapidem seu ipsum Magisterium summum, cœlesti splendore condecoratum, appellitari *Elixir Arabicum*, undiq; & ubiq; in eorum scriptis spectitamus, quod ipsum postea nobis commodiusculam ex abstrusioris *Chymia* meditulliò aureola quædam deprendendi ac mutuo accipiendi occasionem porriget.

§. 13. Clariùs id cognoscendi votò ut jam potiri queamus, ad *Arabicam Philologiam* revertimur, atq; eandem nostro protinùs scopo accommodamus. Percepimus autem *Elixir* ibi designare
essen-

851
essentiam artificiosè elicitam, quò nomine quid propriè indigitandum veniat, anxie disceptarunt & adhuc usq; controvertuntur *sebo-la*. Sed *sapientioribus* plerisq; concessum jam est, elementum vocari non posse, quod *elementorum est principium*, licet in elementariis loculamentis natum comprehensumq; : Cum itaq; aliquid cernerent illi, quod nullò pactò elementorum naturam saperet, nec ex crasiorundem ortum esset, imò ipsa potiùs regeret elementa, & cœlo seu astris proportionem, tam Autore quam effectis divinum, responderet, id *qvintam & vitalis potentia essentiam*, aut rerum Archeum, naturam ac vitam corpoream sensibilemq; nuncupare amarunt, velut *Petrus Porrius & Pet. Jo. Faber* doctissimè id declararunt, nec non *ex Institutionibus Physiologicis Mericisimi Præceptoris B. Sennerti*, ubi de *calidi innati agæ naturâ*, hoc patet. Virtutem ergò elementis nobiliorem dari in confesso est, quam pariter corpus elementis nobilius & subjectum, inhæssionis consimili nobilitate coruscans exposcere, ecquis est, qui vel sponte hoc non conijcere possit. *Obiter* hinc quoq; *abstrusioris istius doctrinæ* prægustum petere liceret, unde *Luxuris perpetuò fulgore flagrantis & Lampadum non interruptâ flammâ* lucentium immortalis gloria, quam *Vera Philosophiæ Præsules* tantum efficere nõrunt, scaturiginem suam ac permanentem dispositionem nanciscatur, nisi Rei incomparabilis magnitudo virium nostrarum notoriam exilitatem infinitis parasangis excederet, nisiq; : quid *nectar illud materiæ Soporuna prima sine pari excellentissimum*, quidvè *essentia illa nunquam non vitalis, astrum Mercuriale, liquor igneus, ignisq; liquidissimus ac Ros cœlestis* omnia radicaliter dissolvens, & animam ex centrò suò eruens, ante oculos nostros tam profundè illatebratus esset, & hâc in parte ignorantiam nostram in propaulò haberemus : sicuti Bono Viro turpe omninò est, proferre quod nesciat.

§. 14. Sed quomodo *Veram Essentiam seu Elixir faciendi*, & ex quovis mixtò illud eliciendi ratio nunc iniri debeat, hoc opus, hic labor. Quum verò animadvertamus, laudatæ *essentiæ*, an revèrà detur, locum fidemq; forsân non concedi, nisi quodammodo explanetur certisq; argumentis stabilietur, ideoq; etiã id muneris suscipere non recusabimus. Utut autem grande negotium nos absterrere, & trepidantem levemq; hunc calamum vix admittere videatur, attamen, quoad possumus, omnem mentis nostræ valentiam (ultra hanc

B

cnim

eniam non obligabimur amplius) id expediendi officio consecrabi-
 mus. Rursus igitur *Benivolum Lectorem* ad Vocis *Arabicae* cunas manu-
 ducimus, ubi ex sententiâ statim *modum parandi quintas essentias* plenô
 sinu se pandere concernemus, modò non *verborum* cortices exter-
 namq; superficiem ac sonum, sed viscera eorumdem ac centralem,
ut sic loquar, sensum attendere, atq; *Hermeticâ* lance diligentius libra-
 re nobis sit cordi. Ita enim perspicere, vel (quod nostrum est) ari-
 olari poterimus, quid *Philosopho* sit *contrudere & comminuerè*, quid ipsi
 sit *corticem, pellemq; detrahè*, *piscem suum desquamare* vel exosare, suum-
 què *Draconem excoriare, & deglubere* Bufonem seu serpentinas seque-
 strare exuvias &c. Hac utiq; adhibitâ accurationis industria vel ma-
 nu palpare poterimus, *Quintam Essentiam* nil aliud esse, quàm materi-
 am corporalem ex omnibus, quibus vita & calidum humidumq; ra-
 dicale inest, à cunctis impuritatibus diligentissimè separatam, atq;
 à corruptibilitatibus subtilissimè purgatam, in quâ demum omnis
 rerum potentia est & Medicina; sic omninò quod antea erat invisibi-
 le, evidenter conspicuum, & quod occultum, evadere manifestum
 solet. Sic *Philosophus* ultimum Alchymiaë scopum finemq; attinge-
 re, & *Medicus* remedia ad summum puritatis claritatisq; fastigium,
 perducta in omnem morbi savitiam potentissima impetrare va-
 lebit.

§. 15. Amplissimum profectò philosophandi campum hic se-
 nobis aperire fateamur quidem, quem tamen ex voto ingredi indigni-
 tas nostra desubitò verat: Tu ergò nobiscum eris contentus, si oras
 sanctioris agri superficietenus legere saltim ac speculari nunc fate-
 gerimus. *Elixir pulverem quoq; philosophicum* seu philosophica ratio-
 ne paratum designare virtute radice sua, *contusionem seu comminutionem*
 innuentis, supra nos *Lexicon Arabicum* docuit, quod interpretandi stu-
 dium primò observandum nobis prabet, de *natura & constitutione E-*
lixirij vel essentia ac magisterij non esse, ut semper sit fluidum, sed ad
 ficitatem etiam redigi, atq; in *pulveris* formam, vel potius crystalli
 & rubini consistentiam asciscere haud difficili negotiò posse; veluti
essentia quavis ritè ac philosophicè facta promtè vel solvi, vel coagu-
 lari ac concrefcere, atq; sic vice versâ, solet: Unde etiam *Aqua sicca*
 vel ficitas aquea & *pulvis spiritalis* receptissimâ solemnitate audj-
 Deinde hoc ipsò etiam, dum *Elixir pulverem philosophicum* denotare
 intel-

853
intelligimus, gemina nobis exhibetur significantia, quatenus nimirum ex una parte sub hac notione *Philosophorum lapis & Terra illa ætheria*, seu gloriosa, cujus documenta *philosophi* curioso commodabunt, comprehenditur; ex altera verò mixtum aliquod in *pulverem* ac tenuem, pollinem convertendi labos sic commendari nobis videtur, qui tamen utpote vilissimus ac nullius planè momenti pretiùs; quid ad *veræ essentia seu Elixiris* structuram conducere possit, aut quomodo ad *Philosophorum* sanctuarium pertineat, quùm *Doctrina Chymica* consecrancis scandalo seu offendiculo esse, atq; sic confusionem parere queat, nostrum nunc erit ex *Spagyricorum* scriptis demonstrare, longè nobiliorem sensum sub hęc sipario delitescere, quàm ut primò statim intuitu eum capeßere liceat. Faciamus igitur periculum.

§. 16. Tanti nempe æstimarunt Labores suos *Spagyrici*, ut ad occultandos eos, ne improbis indignisq;ve temerè darentur obvii, atq;ve sic vilescerent, partim tropicis obscurisq; loqvendi modis usi, partim sub proleteriò sapiùs sermone absconditissimas *Venerabilis Scientia* partes & animi sensa secretissima complexi fuerint, quam ipsam arcana sua celandi prudentiam postmodum plurimos, *Hermeticorum dicta* non secundum *Nature possibilitatem ac vires* sed brutum, dumtaxat litteræ scriptæ sensum intelligentes decepisse in apricò est. Ut ergò Tu capere, & nos edisserere nonnihil (nam completam solidamq; circa tanta hæc mysteria instructionem ne ab infantiã ac impotentia nostrã exspectes, obnixè rogo) valeamus, quid per *pulverisationem* seu *contusionem* illam ac *comminutionem* inuere videantur, hæc habeto. *Calx* videlicet generali significato est *pulvis* quilibet in partes impalpabiles exactè comminutus, ac tenuissima cujuscunq; rei pars, quam & *Alcool* nuncupare consueverunt *Chymici*. *Alcool* illud rursum duplici accipitur modo; ita ut in *liquidis* denotet *spiritum* rectificatissimum & toties iteratã cohobatione ad exquisitã subtilitatis horizontem perductum; in *siccis* verò *pulverem* studiosissimè contritum & *Magisterium* tale significet, quod ipsam farinã etiam delicatissimam mollietiam superat.

§. 17. Appellarunt itaq; *Antistes* illi *Calcinationem* suam, quæ totius *Spagyricæ Artis* thesaurus & genuina existit clavis, *pulverisationem*, *triturationem* seu *Alcoolisationem*, quòd vera rerum attenuatio & ad summam ætheriamq; subtilitatem *reductio* non nisi per *calcinationem*,

nem, non vulgarem illam, sed à Nobiliore Chymia excogitatam ac partam præstari queat: Hujus enim beneficiò, crassæ, terrenæ & factulentiæ quisquiliæ à tenuissimis, hoc est, igneis aëreisq; seu spirituosiss partibus, heterogeneum ab homogeneò, ignobile à nobili, impurum à purò, inutile ab utili, venenum à theriacâ, mors à vitâ, cortex à nucleò & astralis virtutis centrò, densissimæ tenebræ à Lucis splendore, atræq; Nubes à Solis fulgore separantur, adeoq; totius Naturæ claustra sic effectissimè referantur.

§. 18. Planum explicitumq; sic esse nobis persuademus, haud incassum unâ radice, quam Elixir agnoscit, tam *contusionem seu comminutionem*, quam *desquamationem seu excoriationem*. hoc est, accuratam *purificationem* commodiusculè exprimi, quum hæ operationes, veluti jam percepimus, unicû mundificandi, seu ad summa *perfectæ puritatis* judicia perducendi laborem, hoc est, *philosophicam calcinationem* comprehendant: quemadmodum *Philosophis* notoriè consuetum est diversis nominibus & plurali numerò rem unam indigitare atq; ad unum collimare scopum. Absolvitur ergò hæc *alcoholisatio & purificandi* studium non trititando, nec terendo, aut trita per incerniculum tranfigendo, sed *Sophorum calcinatio* (quæ *putrefactionem seu corruptionem, fermentationem, digestionem, circulationem ac solutionem*, sed non nisi Philosophicè institutas, sunt enim operationes istæ reverà inseparabiles, & adamantino vinculo nexæ, omnimodè includit, adeoq; *communem* illam, quæ deturpat potiùs & rerum vigorem suffuratur, excludit) & *ignis* tam *internus* quam *externus*, tam *naturalis*, quam *artificialis* est legitimum ad expediendam *Alcoholisationem* illam incerniculum, & *furvus Philosophicus* est verum illud præstandæ *contusionis mortarium*; unde etiam quum tantam in re *Chymicâ* laudatæ & sapienter intellectæ *Calcinationis* necessitatem (aliâ enim ratione nihil ad cœlum desideratæ puritatis ac perfectionis a descendere, nec purum generari potest, nisi contundatur & calcinetur, hoc est, *corrumpatur impurum*) animadvertent *disciplina secretioris Mystæ*, tergemina repetitione, TERE. TERE. TERE. conclamârunt.

§. 19. Ni fallor ELIXIRIS vocem (quæ si nostræ humilitatis vires id ferrent, ad *magnorum arcanorum sidera* cupiditatem rimandi traducere posset) sic enucleavimus satis, ut quilibet, quid distent ara lupinis, hinc advortere valeat. Sed carpanus viam ulterius

837
rius & inquiramus jam, quid *adjunctio* PROPRIETATIS hic sibi velit. Cognitum ex *etymologicis* est, *proprium* id dici, quod maximè est prope. Ergò *Elixir proprietatis* talem hic denotabit medicinam, cujus virtus quam proximè accedit Naturæ nostræ seu balsamo nostro nativo, illiq; amica valdoperè, appropriata, accommodata & convenientissima existit: vel potius quod *proprio* suo succo, humidoq; radicali, *id est*, ex se, in se & per se (quæ consuetudinis solemnitas Philosophis sacra est) hoc *Elixir* confici debeat. Certum & *proprium* non rarò apud *Autores* idem exprimere observamus. Tu hinc statim subsuume, auxiliandi & conservandi certitudinem *Elixir proprietatis*, sed philosophicè & juxta *Paracelsi* solertiam paratum, tanquam indubitata & salutaris præstantiæ medicamen polliceri. *Proprium* porò significare nonnunquam legimus id, quod *peculiare & speciale* est: Quò ipsò à communitate separatur, hoc est, non tantum *Elixir proprietatis* à consortio & turbâ vulgarium divulgatorumq; medicamentorum sic eximitur, verum etiam singularem in præparando gnavitatem & minimè perfunctorium laborem exposcere videtur. *Proprium* præterea etiam idem est ac *stabile, perpetuum, vel sempiternum*. Egregiè hoc itidem nostro favere scopo poterit. Nempe *Elixir proprietatis*, sed ritè præparatum, ad vitam prolongandam & corporis valorem (putredinem ejus procul arcendo) in eodem stabiliq; vigore conservandum suas oppidò partes contribuit. *Proprium* nunquam avellitur ab essentia: Igitur concludimus ad essentialia & humanæ proprietati acceptissima, puta, nobilissima & magnam autoritatem obtinentia remedia genuinum *Elixir proprietatis* pertinere. Verum hunc sic ratiocinandi affectum partim *Autor & Inventor* hujus medicinæ, partim *præparationis excellentia*, quam requirit, partim nunquam satis deprædicandæ *virtutes* ac merita, quibus resplendet, in *subsequentibus* confirmabunt atq; ex votò tuebuntur.

§. 20. Insigne hoc Medicamentum magnum etiam ac cæteris cunctis majorem habere *parentem Inventoremq;* (ut fortes creantur, fortibus) nobiscum nemo inficias ibit, modo *Chymia aut Sophiatria* gratiosam famam in delicijs habeat, & candidus Ingeniorum fautor existat. Nominamus hic ergò *Theophrastum Paracelsum*, quem ut verum *Naturæ mundi*q; (Artifex enim quò magis ad *Naturam* accedit, eò præstantior etiam habetur) interpretem fuisse credimus, ita non in-

merito secretioris quoq; Philosophiæ Principem & Arcanorum Monarcham, eum appellant, atq; ad id fausto fidere natum pronunciant Philosophi, ut altiores medicaminum præparationes & remedia ad unitatis symbolum adscendentia seu ad primam suam materiam reducta, adeoq; veram artem, quam DEUS in Naturâ occultavit, Bono publico proponeret; Veluti etiam in rei veritate ex scriptis ejusdem liquet, multâ penè divinitus in re Medicâ ac Hermeticâ Paracelsum docuisse, ut nunquam satis admirari & decantare rara hoc eruditionis exemplum grata posteritas possit. Sed Te offendere Autoris stylum persentiscimus, dum Medicinam Ejus ænigmatum plenam & multis impeditam difficultatibus deprehendis, ut quid velit & dicat, intellectu tuò nullatenus consequi valeas. Ast memento, sine difficultate, nullam esse subtilitatem, nec sine spinis rosarum eminentissimam, fraviratem. Crescat animus tuus ipsâ difficultate, ac cogites assiduum vincere cuncta diligentiam. Rerum attamen naturalium notitiâ præparatum animum afferas, & totum Paracelsum decies totiesq; legendi ac relegendi constantiam habeas, nec minus Paracelsum per Paracelsum declarandi sollicitudinem adhibeas, pariterq; reputes, Autores legere & nihil exin seligere ac colligere, esse penitus negligere. Quàm potenter autem ac præsentissimè ferocissima etiam, morborum monstra edomare valuerit Paracelsus Chymiatorum suæ ætatis celsissimus, & quanam alia præconiorum honestamenta ipsi debeantur, fusiùs recensere acquiescimus, imò idem super Tamò Virò, & in hoc genere ad miraculum usque præcellenti nunc usurpandum nobis videtur, quod de Carthagine Conditor historiz Jugurthinæ prodidit: Melius esse, de illò tacere, quàm parùm dicere.

§. 21. Inventori jam succedat ipsum inventum, quod ex Archidox. lib. 8. de verbò ad verbum hùc transferre, & postea ad examen seu qualem qualem trutinam nostram revocare, proscriptis ambagibus placet. Modum autem parandi maternò idiomate sic expressit Magnus Paracelsus: *℞ Myrrha, Aloëpatici, croci ana l. Vierling* (fortassis quadrantem libræ) *lass in Pellicano mit Arena adscendiren auff das milstest* (quâ lenissimo igne) *zween Monat/darnach separir per Alembicum das oleum von fecibus sine adustione herüber/das oleum digerir, mit Circulato ein Monat in gleichem Gewichts/darnach behalts: In dem ist alle Zugendt der natürlichen Balsamen / und ist in ihm virtus conserva-*

857
servativa in senibus &c. Et paulò antè hæc notatu dignissima verba præmittit, quæ nisi attendantur accuratissimè, nunquam res illa ac, quod dicitur, tangi, nec mens *Autoris* capi poterit: die *Natur* / *inquit illa*, hat ein Elixir geboren / das von Rebus naturalibus als aus *Myrrhâ*, *Saffran* nñ *Aloëpatico Citrino* (Verborum seu Contextus translationem pro meliori sensu admittas) mag in seinem eigenen Wesen ein vollkommen Elixir gemacht werden. Aus was Krafft aber ihnen ein solches kömmt / sagen wir de eorum Generatione, und lassen vor dieses mal seinen **Anfang** aus / den wir zuhor zum öfftern gemeldet haben.

§. 22. *Pauca sunt, quæ hîc vides, sed multa & ineffabilia comprehendunt, laboremqve difficilimum, quia philosophicum, insinuant. Parvâ equidem mole, sed mirum quantum magna pondere atqve gravissima existunt, quæ hîc transposita conspicias. Sed quid nos sentiamus de Paracelsi hîc ratiociniò, quò Elixir suum proprietatis circumscribit, pro virili portione, utut difficilimos habeat explicatis, expromere nitemur. Statim igitur edicimus impossibile penitus esse, ut quispiam hanc ex istò *parciloquio* præparandi methodum assequi & in usum ducere queat, nisi totum Paracelsum & omnia ejus volumina assiduâ lectione is tractaverit, nisiqve in *sublimioris Pyrotechniæ* laboribus quàm optimè versatus instructusqve fuerit. Ecquis enim hinc capere calleat, quomodo *sine additione ullius menstrui*, ex resinosis ac siccis speciebus, per meram *circulationem* (hanc enim organum pelicani ac Vitri illius chymici huic operationi à Sophis destinati evidenter innuit) ascendere beneficio propriæ & innatæ sibi essentia *liquidum aliquid* ita sufficiens possit, ut *adustionis* crimen omnino avertatur? Ecquis *oleum sine empyreumate* juxta præscriptum tenorem per alembicum elicere audeat? Ecquis divinare poterit, quid per *Circularum suum*, quidve per *Originem* illam sibi cupiat *intimus hic Naturæ consiliarius*? O quanta obstacula, ô quanti labyrinthi! Ubi aures arrigere illos desideramus, qui *Elixir proprietatis Paracelsi* ad officinalia, hoc est, vulgaria referunt, & qui paratu (ore potius quàm re,) nil facilius hîc medicamine autumant. Ast hæc omnia ut luce meridiana evadant clariora, quàm hodie rara avis in terris nigroqve simillima cygno sit *Paracelsicum hoc Elixir seu balsamus proprietatis*, balbutire dumtaxat conabimur, quàm ardua momenta & quantam scientiæ majestatem hoc negotium requirat.*

§. 23. Ob-

§. 23. Obscura est omnino *Autoris* connexio, quando innu-
it, *speciorum ditatarum* *trigam* debere cum *arenâ* per bimestre spatium
adscendere & sublimari; & proinde anceps evadit significantia, an
dictas *species*; cum *arenâ* tanquam *additamentò*, (*Zusatz*) ut promptior
elevatio sic contingat, miscendas velit, an verò *ignem arenâ* intelligat:
sicuti *ignis gradus* sic à *Philosophis* discerni legimus, ut alium vocent,
ignem sterquilini seu *vaporis, alium balnei, cinerum, flammae*, & sic porro. Sed
ut sine morâ nos expediamus, illos sinceritatem interpretandi sup-
peditare existimamus, qui ad *miniculum ignis* & officinam *Vulcani*
hic significari (siquidem & hoc medicamentum sit *Filius ignis*) fortas-
sis asseverabunt, utpote sine quò in lucem & ad spectum mixti alicu-
jus *essentia* produci non potest.

§. 24. Dixisse nos antea ad memoriam revocamus, *putre-
factionem seu corruptionem, digestionem ac solutionem* easdem & indivulse
continuas operandi rationes apud *Philosophos* designare, quod ipsum
assertum ne *Tibi* absolum & à fondò rationis alienum (diversa enim
primò comparent intuitu) videatur, nunc expendere atque expo-
nere pergemus. *Putrefactio seu corruptio* præcedunt, quæ sine *fermen-
tatione*, uti notissimum, nequaquam succedere possunt: *Hujus* verò
indolem & naturam digestio ac circulatio, quas tanquam *putrefactionis*
appendices æstimant, plenius pandunt, easquè postea immediate
mixti istius putrefacti, corrupti, fermentati, digesti seu circulati in suâ prin-
cipia *solutio* consequitur: adeò ut *solvi* queat nihil, nisi *digeratur ac cir-
culetur* prius, nec quicquam *digeri ac circulari* possit, nisi præcedat *pu-
trescens seu corruptiva fermentatio*. Quæ tamen præparaciones sin-
gulæ cum unò labore unòquòq; vase perficiantur, sic contestante *Philosopho-
rum* chorò, sub unâ etiam ac necessariò complicatâ operatione compre-
henduntur, nec distinctionem hujus *essentialom* constituunt.

§. 25. De singulis paucula adspargemus, ut quâ ratione ex pu-
mice etiam aquam, hoc est, ex *myrrhâ, aloë & crocò* per se, & sine peregrini
liquoris additione, beneficio *Philosophici* hujus laboris succo, qui *solutio-
nem* præstare, ac non *destillationem* tantum postea instituentam,
facilitare, sed & *adustionis* injuriam arcere debet, extorqueri aut elici
possit, mente nostrâ, si non ex alse, tamen quodammodo concipere
sufficiamus. In antecessum tamen velut insufframus *Tibi* gemi-
num *ignem* ut supra jam monuimus, hic attendendum, ac sciendum,
ignem

85

ignem externum juvare tantummodo internum & ad agendum proritare, internum verò palmam in omni labore sibi vindicare: veluti hoc ipsum omnibus etiam perspectum est Medicis, qui frustra auxiliorum suorum ignem seu igneam & artificialem virtutem se adhibere conqverunt, nisi cooperantem juxtim inveniunt Naturam seu calorem ac phabum vel Archæum corporis internum, cui humidum radiale thalamum jucundissimum præbet.

§. 26. Stat sententia, Corruptionem esse alterius generationem; ergò nec præstabile remedium confici poterit, nisi mixtum corrumpatur prius ac putrescat: Unde ad regionum egregiorumqve medicaminum præparaciones Philosophorum oracula, quæ summo suo aliquin sacrarunt Mysterio, appositissimè quadrabunt. Totam fortitudinem Hermetici magisterii (& per consequens cujusvis Heroici remedi) non esse, nisi per putredinem, adeoque in sterquiliniò quærendum, quod poscunt Sapientes, inquit & svadet Morienus. Si putridum & mortuum non fuerit mixtum, ut idem Morienus & Bernardus ajunt, solvi etiam ac vitæ fructus ferre seu exaltari ac meliorari non poterit. Alterativa autem putrefactionis ingens præstantia non cuius innotescit, & maximi omninò est ingenii profundæqve inquisitionis, ut pote quæ valdè occulto nititur fundamento, ut formas abscondere, naturam absolvere, proportiones custodire, ac imperfectiorem seu vitium radicitus corrigere, hoc est, impuratum, quæ vitæ semper sunt inimicæ, mortem ac interneconem præstare possit, quò vitæ germen & puritatis micans flagrantia hinc exurgere valeat. Hæc ergò est via ad præstantissimas illas veræ Chymicæ operationes, quæ veterem rerum ac corruptibilem naturam consumit, & novam cœlestemqve penitus introducit.

§. 27. Consimili speculatione genium fermentationis, digestionis, circularionis ac solutionis, quarum catenatio seu concatenata necessitudo (sua namq; sponte ultrò citroq; se invicem consequuntur ac complectuntur) Philosophis ad amissim est perspecta, haud difficulter cognoscere licebit, modò putrefactionis potentiam & naturam assidue rinari non desistamus; neutra enim sine altera perfliteri ac fieri potest; proptereaq; unam ex iis qui nòrit, omnes reliqvas facillimè nòverit. Nihilominus ex Philosophorum melissò sententias quasdam omni melle svaviores annectimus, ut appetitum scripta eorum avidius imposterum

C

rum scrutandi Tibi pariter ac nobis conciliare aut acuer sic queamus.
 §. 28. Fermenti nobilitas graphicè hinc indè depingitur ab Hel-
 montiò, qui in eodem originale rerum initium & primavas, vel ut is
 ipse loqui amat, feminarias causas *transmutationis* consistere, luculentis
 probat monstratq; argumentis. Fermentum est, inquit, quod impuri-
 tates omnes ac feces consumit, adeoque ex fundamentò *depuratio-*
nem præstat. Fermenti notitiã utilius nihil esse, & modò propinquif-
 simò vitæ horizontem illud attingere, seu specificum naturæ vitalis
 donum spiraculumq; existere, ex eodem addiscimus. Fermentatio,
 pergit, igne potentiùs, hoc est, cum majori virtutis robore subinde o-
 peratur, & quùm fermentum ex insitò sibi ac *geniali spiritu* scaturiginem
 obtineat, patet etiam, quod necessariò quoq; de proprietate *spiritus vi-*
talis balsamicè hoc ipsum sit, & propterea non minùs rectè quàm benè
 magnus hic *efficaciæ vigor* ei competat. Plura *fermentationis præconia*,
 qui expetit, is adeat *Thomæ Willis, doctusfimi Angliæ Medici, Medico-phi-*
losoficam, eamq; ab arte limatissimam de hóc themate Diatriben, in quã per-
 legendã animus singulari quãdam voluptate delinitus, ut in amcenò
 diversoriò, conquiescere ac se recreare poterit.

§. 29. Circa *digestionem ac circulationem*, quã partes in minima
 & velut atomos rediguntur, nil præterea novi apportare licebit,
 quùm prælaudatæ virtutes consimili penitus ratione utriq; com-
 petant: Imò illam ipsam *circulationem*, in quã humidum insitum ali-
 cuius mixti perpetuã reciprocatione sursum deorsumq; movetur &
 ex eodem *spirituosa astralisq; essentia* elicitur, nil aliud esse, quàm *fer-*
mentationem, exemplò sanguinis in Exercitatione nostrã de Morbillu nuper di-
 lucidè satis ostendimus. Imò ex pleniore *solutionis cognitione*,
 plus lucis Tibi promittimus, de quã hæc adscribere placet. *Soluti-*
onem Philosophi in genere nuncupant naturarum mutationem, quando
 id, quod inferius ac corporale, per svavem sublimationem (quæ ele-
 ganter *sublimis solutio* dicitur) superius ascendit, ac in spiritum mutatur,
 & quod superius ac spirituosum est, inferius rursum descendit, & ad *Medi-*
cine usum adducitur. Qui *dissolutionis* hanc artem ac secretum novit,
 is ad summa mysteria perveniendi aditum, & naturas ex naturis extra-
 hendi scientiam habet. *Solutionis autem naturalis* sapientiam hæc po-
 sciunt ejus Proceres, non verò illius usum, qui vulgò notus est; unde
 vulgarem quoq; *solutionem* istam inferunt esse potius *dissipativam, ac cor-*
 rosi-

86.
rosivam destructionem seu compositi inemendabilem deturpationem. Sed hanc demum solutionem naturalem ac veram perhibent, quæ permanentiam simul solventis ac soluti ostendit, ut ex utroq; tam masculinò quàm femininò semine seu spiritu & aquâ nova species resultare queat. Hæc est illa operatio, quæ corpora in liquorem (hoc est, in primam suam materiam, quæ reverà nil aliud est, quàm liquor, seu liquida mucilago, quæ tam miraculosè postea modò in carneam & ossicam, modò ligneam, modò saxeam ac durissimam planè substantiam in generationis progressu transmutatur: sic verbi gratià totus homo & tanta ejus compages ex tantillò aquæ seu seminis momentò ac sic porro producitur; O magnalia sapientissimi Jehovæ, ò miracula Naturæ imperscrutabilia!) solvit, & ita eorum vincula perfringit, ut solida & siccissima fiant liquida, effoeta ac semimortua evadant rediviva, atq; occultata cum insigni clarore se manifestent.

§. 30. Sed desiderabis jam, ut, quamnam dispositionem requirat (hanc calcinationem Philosophicam vocant) putrefactio, & quænam tam altè sepulta ejusdem sit basis, pariter adjiciamus: Multa enim nobis corpora oppones, quæ sicciora sunt & parum humoris habentia, adeoq; ad concipiendam putredinem, quippe quæ in calidò humidò fieri debet, evidenter inepta. Respondent Artis Patres, materiam terendam & humore proportionali conspergendam, postmodumq; in suo vase ad putrescendum locandam. Verùm ubi humorem hujuscemodi proportionalem, & qui hujus vel illius mixti naturæ conveniat undiq;, ac proportionem similitudinis exhibeat, inveniemus? quis Neptunus eum nobis commodabit? Altum hic undiq; silentium. Atq; hæc ipsa dispositio & putrefaciendæ materiæ preparatio acutus ille scopuli murex est, ad quæ tot conatuum navigia alliserunt, perierunt: Hæc est illa causa, unde tot laborum adulteria & partus spurii, tot imposturæ & deliria prodierunt, quæ à Sophistis & omni Fide indignissimis Empyricis seu Chymicis (rectius Latrones dixeris & marsupiorum famosa emunctoria) adhuc usq; committuntur. Quâ igitur prudentiâ, urges, celebranda, hæc materiæ est dispositio, ut salutare illæ putrefactionis ac per consequens digestionis solutionisq; operationes à Doctrinæ Filio accuratissimâ industriâ excoli, debitoque & ipsi Naturæ conformi modò perfici possint.

§. 31. Ad magnam Naturæ librum sic nos docentibus Philosophis, Termit-

tinis & rerum omnium originem indefinenter penitusq; perscrutandã hinc
 Tibi commendamus. Incidit autem hinc *Chymicum istud enigma*, quod de
 spiritu per destillationem tanquam genitrice sua partẽ circumfertur:
Mater me genuit, & ego matrem, qui matre ipsã tamen antiquior. Hunc
 autem ante matrem *Filium seu spiritum mundi vel univerti*, veram illam &
 unicam aëris laudem gloriamq; nisi ferid hinc attendamus, & ad fulgidissi-
 mam Naturam lucernam nisi examinemus, materiam aliquã verã putrefa-
 ctionis, corruptionisq; sepulcro imponere & ad naturalem digestionem ac solutio-
 nem nullatenus aptam reddere aut disponere poterimus. Rescin-
 dunt hic itidem conatum Tibi ex votõ gratificandi tanta Rei hujus-
 dem immensitas, & concurrens nostra infimul, quã nobis profectõ
 magna est, infirmitas; Ex illis namq; sumus, qui canere *inter Phi-
 losophos* nondum Oracula possunt. Boni attamen consules ac de-
 lectaberis forsã, si dimidiata hinc tantum tentaverimus verba. *Est in
 superiori spherã fontis vena, quã est Philosophorum regula prima*. En ha-
 bes *Lavacrum Diana*; en puteum istum benedictum, ex quõ ingenid
 Natura suõ, ejusq; sagax Minister *humorem illum proportionalem*, cu-
 jus vitali fermento cuncta conspergantur, nullõ non tempore uber-
 tim haurire queunt. Hinc omninõ locatum est illud dolium, quõd
 Natura *lixivium nunquam & nunquam deficiens* continet. *Dicit ipsius
 Paracelsi* in usum nostrum hinc vindicabimus, ut quid *spiritus Univerti*,
 vel *balsamus seu ros iste astrorum* nobilissimus, vitæq; catholicum
 & omnes creaturas penitissimẽ recreans pabulum sit, si non expri-
 mere, tamen non nihil adumbrare posimus. *Astrale nectar*, inquit,
 cognoscere vix licet, nisi astrorum essentia, natura & proprietates sit
 perspectissima: Tunc demum postea exfugere & extrahere
Ens hoc benedictum & astrale poteris. Cœli vires influentes & astrales
 radii sunt, qui unice *fermentationis ac digestionis* desideratissimam
 dotem instillant. Astra sunt, quæ *semen & virtutem digestivam* velut
 in uterõ, quem Aër præbet, gerunt, ac infundunt; sine quã nihil in
 hõc terrarum orbe *dispositionem generativam & incrementum* capere va-
 let. Et hoc est *Mysterium illud magnum* à primõ creatõ dependens ac
 propemodum imperscrutabile: sub hoc ipsõ *divinitus* radix
 recondita est, & tam caliditatis quã frigiditatis primordia, exinde
 promanant. *Hoc Mysterium* qui intelligit, quid *sal Naturæ* omnia ve-
 getans, vivificans & conservans, quid *ignis humectans* & corpora lavans,
 quidve

quidve *avicula Hermetis* altivola, & omnes aëris tractus remigiò sub-
 tilitatis suæ pervolans mixtaqvè cuncta penetrans, qvam tamen,
 non nisi peritissimus Artifex *aucupio suo magneticò*prehendere ac con-
 dere poterit, mente suâ etiam concipere non difficulter valebit. Si
 itaqvè ad promovendam rerum *putrefactionem ac solutionem*, ut fru-
 ctum perfectionis & absolutæ puritatis hinc nancisci qveat, hoc vel il-
 lud mixtum quis *disponere* velit, ille, qui manuuctionis nostræ ru-
 dimenta hæc respuit, ad *laboratorium Naturæ* se conferat, atqvè ean-
 dem in omnibus operibus, anteqvam ad *μικρομετρίαν* *Vulcani*
 se accingat, imitari nobiscum prius perdiscat, non dubitans in *ve-
 rã & Naturæ conformi excellentium medicaminum præparatione* se cum tri-
 pudiò ac triumfò sic operaturum. Si *Jupiter* tuis laboribus patro-
 cinabitur, habebis utiqvè *juvanten Patrem*, qui manu suâ fulmen,
 vel potiùs *gelidum illud astrorum fulgur* tenet, & sub dominiò suo *A-
 quilam seu spiritum mundi* dirigit. Sed in magnis fuisse, aut hæsitasse
 potiùs, sat esto. Ut tamen de alienò liberales esse pergamus, &
 pleniorẽ instructionem in hæc *de æthereis viribus sublimi doctrina*
 nã insuper promittere qveamus, Tibi, *benivole Lector*, venustissimum,
 & planè *aureolum de Viticultura erroribus libellum Augusti Hauptmanni*,
*Chymiatrî rarâ sagacitate augustòq, ingenij acumine & nobiliori peritiã ne-
 mini mortalium, quos novi, secund, Amici mei in præcordiis dilecti ac con-
 junctissimi*, officiosã manu porrigimus: Crede nobis, qvò diutiùs sa-
 luberrima & svavissima ibi lustraveris documenta, eò major Te
 stimulatibit esuries & *scripti istius desiderio vehementiore exardesces*:
 imò qvoties hoc legeris, toties doctior hinc abibis.

§. 32 His pro modulò ingenii nostri præfloratis, qvomo-
 do juxta *Paracelsi præscriptum ex Aloë, Myrrha ac Croco oleum sine adu-
 sionis seu empyreumatis infamiã à fecibus per desillationem separari*
 ac cohobari debeat, eã qvã polles mentis calliditate elicere nunc
 tuum erit, ut cum *Circulatò* postmodũ *Elixir proprietatis verũ & verè phi-
 losophicum* hinc perficere valeas. Inspicienda autem, *ut ante monuimus*,
 circa hunc præparandĩ modum *Paracelsi* verba tam antecedentia,
 qvã consequentia, imò univërfa ejus *Theologica & Magica*, quibus
 etiam referta sunt hujus *Autoris monumenta, nullã omninò facimus*,
 qvoniã *Paracelsò* in omnibus adstipulari nunquam cogitavimus,
 sed *Medicã* qvã habet & *Chymicã*, ex centrò *Naturæ planè eruta*,

mentem nostram intimius pascere fatemur) docendi methodus accuratè cognoscenda erit, si felices in hōc labore suscipiendo successus efflagitas. Videbis itaqvè ante processum enarrationem *Auctorem nobilissimum* provocare ad *ORIGINEM* illam, cujus sapissimè se mentionem fecisse expressis commemorat. Quod verò per *Originem* illam nil aliud, quàm *spiritum mundi seu astrale robur*, ex quò omnia fiunt, & cujus vigore *superius est sicut inferius*, intelligat, tam verum esse arbitror, quàm quod clarissimum. Hinc ergò petas, hinc haurias *humorem illum proportionalem*, ut invisibiliter aloem, *crocum & myrrham tuam* (quas ipsas species prius esurinas probe ac sitibundas facere memineris) humectare, hoc est, ad suscipiendam *putrefactionis, fermentationis ac solutionis naturalis* (violentam à labore hōc philosophicò planissimè relegatam voluimus) promptitudinem disponere possis. Quod si attenderis, pariter ac observatà temporis diuturnitate, quam poscit, impetraveris, fore spero, *resinosam compactamq; aloës & myrrhæ, siccamq; croci substantiam* ita in penetralibus suis per & in se liquefcere, ut *oleaginositas* illa non tantum *spirituosa magis & volatilis* evadat, verum faciliori etiã negotiò absq; *adustionis* metu *destillatio* per alembicum etiã absolvatur, atq; *spirituosum planè ac liquidissimum oleum* sic præbeat. Quæ omnia bono Philosopho aut Chymiaro prælitu nequaquam difficilia erunt.

§. 33. Cur verò *Paracelsus* *circulationi seu digestioni bimestri*, quam *lenissimò attramen igne* (auf das mildeste) celebrandam esse (istud *pelicani vitrum* tutius tunc *Balneo Mariae vel cineribus sale suo orbatis*, nostrò quidem animò, committeretur) rectissimè docet, sapius nominatam *specierum trigam* subjiciendam moneat, antequam destilletur, quivis, cui enunctæ sunt nares, ex *prædictis* facillimè subodorari poterit. Melius quoq; tunc faciunt illi, qui *majorem* quodammodo *specierum quantitatem*, velut *Autor* id etiã hic innuit, in *putrefactione rerum sciciorum* accipiunt, si quidem sic promptiori modò *fermentationem seu effervescentiam* coagmentatæ in sinu suo concipient, & *uberioris magnetismi* valore pollebunt. *Leves circumstantias* alias, quæ ad manuales feliciter operandi aegorium pertinent, silentiò hic transmittemus, si quidem *philosophica & sublimiora hæc* illotis manibus, & nisi jam *fundamentis sragricis* præde sit instructus, nemo sanioris iudicii tanget vel aggredi audebit.

865
§. 34. Spirituoso huic, suavissimo & penetrantissimo, omnique aduotionis vitio carenti, ex Croco, Aloë & Myrrha, per se & sine ullâ peregrini menstrui additione, impetrato oleo Circulatum, ut vocat, in quantitate aequali addendum, & menstruæ digestionis concrendendum svadet, ut hinc balsamica & verè regia ab omni putredine ac corruptione præservandi virtus parari queat. Licet autem hîc iterum, nobis sufflamen iniicere videatur minus usitata admiscendi liquoris seu Circulati notio, quæ non paucos etiam elusit, attamen si à microcosmò, ubi vitalis sanguis ac spiritus non ineptè circulata purpurea notâ insigniri potest, ad macrocosmum ratiocinari non negligamus, siquè ea hîc ruminare placeat, quæ suprâ de spiritu Universi & Ente astrali edisseruimus, res ista licet impetratu rara ac difficilima, intellectu attamen haud adeò gravis eveniet.

§. 35. Circulati autem majoris ac minoris toties repetitâ commemoratione Paracelsi personare libros horum industrius Lector facile deprehendit, unaquè singularem liquorem magis vel minus compositum utroque; vocamine indigitari statim concludet. Nos ut prolixitatis culpam effugere queamus, pace attamen Aliorum, asserimus, per Circulati sui nomen Paracelsum innuere Aquam Ponticam, Azot seu acetum acerrimum ac solvens illud Universale vel sine pari, cui Philosophorum Corona tot imposuit nomina, quot laudibus, quot virtutibus, effectibusque, quot coloribus ac circumstantiis aliis, lympham benedictam & hanc Sapientie Nympham seu Lac Virginis excultum & nobilitatum illi animadverterrunt. Circulatum autem cum adjectione magnum appellitare Paracelsum credimus, quando Essentia hæc Mercurialis Philosophorum semine sub masculinò imprægnata, atque majoris virtutis augmentò locupletata seu duplicata est; unde etiam, Sophorum tubâ sic elangente, heroicâ gloriâ honoratur, & fortitudinis fortitudo fortissima unanimes consensu salutat. Minus verò, ut nos quidem putamus, audit, quando spiritus Mercurii Philosophicus simplex adhuc est, & feminini spermatis provinciam saltim sustinet, licet spiritus vini rectificatissimus etiam, diuturnâ circulatione ad perfectissimâ puritatis culmen perductus, vel quivis spiritus mineralis, dum ex retortâ in receptaculum transmissi spiritus ibi tamdiu circumgyrantur, donec colliquescant, sub hæc phrasi non absone intelligi queat, ita ut Circulatum magnum metallicæ spheræ nectar & omnium metallorum semen toties jam laudatum, sive sit
sim-

simplex sive compositum significet. Ast hujus rei liberum penes quemlibet esto iudicium: Utrique enim sententiæ probandi favent argumenta. Sed cur *Circularium magnum* nuncupetur, Tu quæris? O nimis multum ab imbecillitate nostrâ exigis! Hoc tamen reputandum Tibi relinqvimus, ne planè ἀπύβολοι in hoc quoque inveniamur, quæsitò: Omnia ex unâ re, nempe *spiritu mundi*, cui à sanctissimò *Creatore* illud FIAT ingenitum est, fieri, & ab eodem conservari, superius levi penicillò delineavimus. Ergò conclude *regnum etiam minerale ac metallicum*, in quò Sapientes suum *Mercurium* quærunτ, hoc ipsò spiritu, cui incrementa sua debent, abundè instructum: Hunc ergò *juxta leges suas* elicere, & ex ære, quò tanquam vehiculo *spiritus Universi* utitur, aquam facere jubent *Philosophi*, quorum iusta si & nos decenter capessere poterimus, undam omni aurò ac thesauro habebimus pretiosorem.

§. 36. Ut ad nominandi rationem quoque perveniamus, *Rotam Philosophicam* Tibi offerimus, quæ ponderandum Tibimet statim proponet, *spiritum hunc mundi secundissimum* per totam cæli terræque machinam seu globum *assiduâ circulatione* sursum, deorsum, longè, latè & profundè moveri ac *circumrotari*, *circularimquè* perpetuò descendere seu influere, nec minùs ascendere rursum atque effluere, ut *Collegium totius Naturæ* sic assatim nemo non cognoscere queat, modò plus ultra tendere pergat, nec difficultatum obstacula se abstertere patiatur. Ex quonam *subjectò* autem *succus hic Lunaria* potissimum petendus sit, iterum sciscitaris. Quære qui respondeat, & *Magistrato* hoc solvat problema: Nos verò tacere ignorantia nostra, quam puram putam hîc prætendimus, postulat; Catasta enim *Solis & Lunæ*, densissimis ac plusquam Cimmeriis tenebris obfita, nobis etiam dubiò sine non secus incognita est, ac alia, quæ *Philosophorum* hoc ad ornare *Calum* miramur. Clariùs tamen si arcana hæc conspicer gestis, *Magnus Sendivogius* *Novum Lumen suum* (scriptum profectò ab ipsâ *Minervâ* natum) suppeditando Tibi faveat, nec non ejusdem *Filius*, itidem *illuminati ingenii Philosophus*, *Lucernam Salis*, *Sudum Philosophicum*, & alia *Clarissime indolis sue monumenta* cedrò digna exhibendo, cui adjungimus *Myfterii Naturæ occultæ Autorem*, non dissimilitantæ *scientiæ samâ nobilem*, pro nunquam fatis æstimandò candore suò fatis faciat: Meretur etiam hîc suas laudes *Hauptmanni MEI*, *Sophiar*,

Ex-

867.
Excellentissimi præstabilis solertia in seipso Vergedencke über die Hauptmangel des Bergwercks / &c. opusculo certe elegantissimo, & ad Naturæ nutum accuratè conscripto, qui suâ hic parilliter symbolâ egregiè adjiciet.

§. 37. Præsupponimus igitur Tibi subesse oleum ex hoc specierum sodalitiio Philosophicâ periciâ factum: Præsupponimus etiam Circulati istius seu acetii Philosophorum radicati & catholici copiam à Benedictione atqve Misericordiâ DEI, cui meritò tantum refertur beneficium, Tibimet concessam; Quibus sic stantibus nullum nos dubium occupat, quin sciveris quoq; cur oleo & circulato anaticâ dote copulato menstrui concubitus sententia sit dicenda. Tribus Amoris hoc vinculo arctius juncta & unita majorem efficaciam saporemq; gratum oppiddo acquirunt, ut Elixir seu nectar proprietatis, & magnæ in omnes morbos autoritatis, verè philosophicè planeq; atherium ac suavissimum sic effici possit. Hujus Medicamenti possessione quicunqve exhilaratus fuerit, is accuratâ custodiâ asservare id recordetur, ne in auras & patriam suam, unde principia ejus fuerunt oriunda, abeat adeoqve evanescat. Dosis in aquâ quâdam generosâ seu magnâ mitatis, ut sic loquar, pauculis guttulis ab unâ ad 4. vel 5. expediri potest: De virtutis autem excellentiâ, quâ eminent hoc Elixir, mox in fine dicetur.

§. 38. Quùm verò philosophicâ hâc Benedictione paucissimi contententur, & inter tot mortalium millia vix uni vel alteri desideratam, istam adire Corinthum liceat, in superq; Paracelsi successores pleriqve, tam menstruum innominatum, quàm modum consiendi tenebricosè traditum, suò se ingenio scrutinioqve consequi posse, desperarent, ex adversò autem tam virtuosè medicaminis copiam possidendi, ob balsamicam ingredientium efficaciam, summò desiderio æstuant, aliam potiùs componendi rationem & Paracelsi præscripto non adeò disparem, excogitare, quàm scripta Autoris tam caliginosa incassum evolvendo irreparabilem ætatem contereere constituerunt. Conspirare igitur in eò nunc videmus omnes, qui circa Elixir proprietatis progressu temporis sua inventa ac singularem indultriam memoriæ prodiderunt, ex quibus præter CL. Osy. Crollium Viros in hâc Arte gratiosè meritos ac celebratissimos Jo. Schröderum, Affinem meum cum reverentiâ observandum, Jo. Agricola & Zvyölserum, Factores meos singulares honorificè nomino, medicamentum hoc beneficio sollicitè infusionis atq; extractionis, sed & coborationis esse construendum.

§. 39. Modus, quem recensent, (cui nostras statim animadversunculas adjicere lubet, quas parentihes indicabunt) talis circiter est: R. trium specierum, ut nosti, probè pulverisatarum, (quibus nos ad conciliandam saporis suavitatem vel tantillum de caryophyll. aromat. non-

D

nun-

nunquam addere consuevimus) *aquali in pondere*, quantum placet, quibus tantum spiritus Vini (sed veri & alcoholisati; nam ille ex frumento ab aniculis factus nobis anathema est, circa cuius neglectum tota attamen die in multis officinis delinquitur: ubi ineptitudo eorum quoque culpanda, qui loco spiritus Vini nudum vinum malvaticum accipiunt, & hinc Elix. Prop. cuius una dosis aliquot cochlearia admittit, efficiunt) affundatur, quantum non ad levem sed debitam madefactionem sufficere queat: postea addatur spiritus seu olei (sic namque promiscue dictus spiritus ratione ponderis sui, quod cum oleo habet commune, nominatur,) sulphuris per campanam (vel, si calles, meliori modo) facti, quantum latitudo trium transversim postorum digitorum super eminentia requirit. Committatur hoc insusum digestionem per octiduum, (imò præstaret amplius temporis spatium digestionem concedere, siquidem & ipsum menstruum quò nomine liquor affundendus aut solvens quodlibet insigniri solet, menstruum spatium vel tacito postulatu ad minimum sibi exposcere videatur) spiritus tinctus decantetur, novusque spiritus vini denuò affundatur, (juxta Helmontium namque nobile medicamentum nullum dici meretur, nisi quod cum spiritu Vini optimò arctiori nexu sit nuptum, ut ad penitiores vasorum viscerumque recessus energia illius se insinuare, & contagium putredinis abstergere possit) iterumque digeratur, donec spiritus colorem saturatè rubicantem & plusquam sanguineum acquirat, & hoc ipsum toties totiesque, infundendo declinandoque iterandum, quoties voto nostro responderit hinc impetrata affusi spiritus rubeo Tinctura. Ultimus spiritus minus tinctus una cum facibus seu magmate (non quidem cum argilla vel bolo, sed potius cum capite quod in mortuò simplici & quam exquisitissime calcinato, quod menstruo suo confine est; nam illa ipsa jactura, quam Dn. D. Zvyöserus ominatur, alioquin expectanda, quoniam virtus destillati, si terræ salinam, fixamque animam non habenti commisceretur, quod ab extracto residuo, sic infringeretur omnino) destillationi, includendo omnia retorta firmæ seu scilicet (in igne aperto, ut spiritus minerales destillari solent) concedatur, & per gradus, quod bene notandum, accuratè sic cohobetur: accuratè, inquam ego, quod Artifici fati.

§. 40. Sed empyreuma & adustionem opponis? Hanc primò evitare poteris, si artifex sis, hoc est, si observaveris gradus, tunc enim empyreuma seu nigredo destillati non timèda: Deinde si empyreuma fortè redoluerit, perito & experimentalis physica probe instructo Chymiaro facilius nihil, quam viribus ingredientium nullatenus destructis hanc emendare mendam, atque ad delicatam reducere fragrantiam: quam & yxgion & olea cohobandi facilitatem non injuria (ingratitude namque

namque timeo famam) peplo silentii involvo. Hæc ipsa per *co-*
bationem impetrata *laudatarum specierum* *svavis essentia* in ultimò *recti-*
ficationis acti cum prioribus *extractionibus* *per infusionem & decantati-*
onem acquisitis, nec non optimè defecatis, si in *vas* *recipiens* hæc priùs
infundantur, ita uniri & subsequente ulteriori *circulatione* fortificari
poterit, ut post *Paracelsi Elixirium proprietatis* (cujus, ob defectum *co-*
gnita Originis & Circulati, minimè compotes se esse, unà nobiscum, jure
contristantur *omnes nobilioris Chymia* *cupidi*) non contemnendum,
sed magni roboris remedium filtere sic valeamus.

§. 41. *Nostram* jam desideras hoc *Elixir proprietatis* præparandi *ratio-*
tionem? Præmitto jam præmissa, & dico, *spiritus sulphuris* loco *oleum salis* *Sola-*
re Hauptmannianum ac meum (quod saturatissimâ *stavedine* suâ æquat imò su-
perat ipsum *aurum*, ac nemo alioquin præter nos conficere sapit, ubi hoc notatu
dignum, quod sine omni alieni auxilii, præter *Vulcanum utrumq.*, congressu, ex
tribus & g. libris salis gemme vel marini &c. plusquam duas cum dimidiâ *libras*
valentissimi olei impetrare, *Deo sint laudes, valeamus*) substituere, & factâ *decent-*
ter laudari olei priùs cum *spiritu Vini* *rectificatissimo* vel etiam *acetò Vini* *probè*
destillatò & radicatò (prout svader intentio) *circulatione* (quæ non unam vel
alteram septimanam, neq; etiam *bulgatos ritus* requirit, sed *moras & improbum*
laborem poscit) extractam (an *junctim*, an *seorsim* fiat, & quæ sunt *alie circum-*
stantie, meum est dicere, vel silere) ex *his speciebus* animam tamdiu *iterate* cõ-
mittimus *alcoolisationi* (quid cõ capite mortuò, ut vocatur seu remanentia tente-
mus *peculiaritaciturnitate* suppressendū est, quod *sub umbâ* *nobile lateat diade-*
ma), donec nacti fuerimus *Elixir proprietatis Balsamicum nostrum*. *Balsamicum*
autem nobis dicitur *ob impensè amicabilem* consensum, què cum *balsamò* *nostrò*
in *salinâ svavitare* ac *robore* consistente habet *oleum hoc nostrum*, quod paucis
sic indicasse satis erit cunctis, quib; *solum salputredini Venetiâq;* resistendi, & ab *im-*
piritatibus corpora mundificandi validam *mafculamq;* obtinere *virtutem* non
ignorant.

§. 42. *Alii* nobis etiam *modi Elixiri proprietatis singularia, consciendi sub-*
sunt, quorum aliud cum *spiritu nostrò cephalicò*, aliud cum *acidò Mercurii*, vel
etiam cum *aliis generosis mensuris*, quæ nobis *peculiaris* sunt, eò, quod neuti-
qua *triviale* est, *artificio, præfici dixerim*, præparatur. Sed hæc *arcana*,
Doctrinae Filius, quos *DEUS* nobis *obviam* dignos his dabit, suo tempore *com-*
muni anda asservamus. *Elixir proprietatis antiscorbuticum*, ceu *inventum*,
Amplicissimi D. D. Jo. Michaëlis, Facultatis nostræ Decani gravissimi, Collegæ mei
Venerandissimi, ob insignes *virtutes*, quibus contra *corruptionem scorbuticam*,
athleticè valet, *honorificè* mentione dignum est. *Consuetum* quoq; *fama*
geratissimo huic Chymiatro esse novimus, suum *Elixir proprietatis* cum *Tinct.*
Bezoardicâ, (quæ pariter ipsum ceu *genuinum Parentem* veneratur, atq; non
immeritò à me, ob mihi *toties* probatam & omnibus ob *Catholicam*, quâ excel-
lenter *polleret*, efficaciam, magni æstimatur) *decenter* commiscere, atq; præsta-
bile hinc contra quemcuq; *casum* efficere *preservativum*. Sed quid de *Elixire*
Propr. Albò, quod *fama* amplitudo hodiè clarat, habendum, non nisi *alba Gallie*
ne Filii (hoc summam *feliciter* denotans adagium *Philosophis adeptis* *pro prie*
deberi

deberi, eorum obiter sic innuam, illi, quibus *Diana* custodiam fortuna commisit, me longè rectius declarabunt) indicare, hoc est, qui beneficiò *menstrui Univerſalis* (*corrosivi illius non corrosivi*) uniones, quibus nihil magis post aurum (hujus enim virtutes ferè æquant) est pretiosum, in *lac spermaticum* seu *elementum lacteum*, ut loquitur *Helmontius* noster, vertere, adeo què summum analepticum seu refectivum hinc præparare poterit. Album ergo vocatur ob albedinis suæ manifestam excellentiam, & proprietatis gloria ipsi attribuitur, quod humidum radicale appropriatò vigore recreet seu effectivissime conſoletur.

§. 43. *Vires & virtutes* vel propterea breviter inſinuabo, quod jam tam ex *Paracelsò*, quàm aliis decantatissimæ existant. Dumtaxat id conferre, hic placet, quod *Paracelsò* ansam hoc remedii genus excogitandi fortassis præbuerit. Discendi causa is multum terris jactatus & altò est, præsertim verò apud *Aegyptios & Arabes tam Philosophos quàm Medicos* propterea per aliquid annos, etiam captivus, remansit, ubi quum tantam *Mumiæ* multitudinem (quæ nil aliud sunt, quàm *cadaverum corpora, quæ aromatum & unguentorum pingvedine* adeò condiuntur ac condensantur, ut in modum picis indurata respicant, & sic absquè minimâ alicujus membri putrefactione in plurima secula conservari integra possint) concerneret, & narium judicio *Aloës ac Myrrhæ cum primis multum his unguentis seu balsamis admixtam* colligeret, meditandi ac sic argumentandi ansam accepit; Si *cadavera vermibus destinata, à putrilagine ac corruptione*, per tot centena annorum volumina, tam effectè sarta tecta servari possunt, quantò facilius feliciusquè; *adhuc viventibus tantum hoc conservandi beneficium* accommodari, & ad *Medicinæ gloriam* transferri poterit. Et hæc ipsa *Paracelsi* speculatio tam fecunda postmodum fuit, ut egregius ingenii partus & illustris hæc medicina hinc in lucem prodierit, dum purissimâ essentiam & spirituale Elixir ex hisce balsamis seu balsamicis speciebus conficere docuit, ut totum corpus & perniciosa ejus latibula cuncta instar fumi perniter penetrare, & putredinis malignas radices tam potenter edomare quàm exterminare valeret. Quum itaq; ex astrali stemmate, ut supra monstratum fuit, sæpius laudata *Panacea & Elixir proprietatis hoc Philosophicum* fuerit oriundum, ipsi etiam *astrales virtutes, quibus putredini ac corruptioni heroicè resistit, atquè sic mortales à morborum tyrannide oppidò vindicat, emeritò applausu conceduntur. Tu venerare nobiscum regale hoc pharmacum*, sub quò noster vitæ spiritus in suâ virtute, adspirante divinâ benedictionis gratiâ, custoditè vel ut sub novò vere regerminare, & ablatis sic è corpore corruptelarum aggravantibus impedimentis, virium robur ex sententiâ exhilarari potest. Quid verò *vulgari ratione paratum hoc Elixir præstare valeat, illi edicere poterunt, qui bonâ fide experientiam testantur. Quid tandem Elixir proprietatis balsamicum nostrum valeat, propriò præconiò, quod nobis etiam sordescit, decantare hic nolo: stomachum tamen valdoperè roborandi, & putredinem singulariter arcendi vim obtinet. Hic finis? Esto finis! Imposterum plura & alia officiosi affectus mercimonia, quæ commodis Philatrorum adjuvante Deo conferare intendo, sequentur, ut etiam sinistra censura obnoxia fuerint. Post naufragium quoquè maria tentari, & post malam segetem nihilominus serendum cogito. Fortan quicquid assiduâ infelicitati soli*

sterilitate peribit, unius anni restituere ubertas potest.

COELESTE LUMEN ET NUMEN
SIT IN SECU LA BENEDICTUM.

F I N I S.

Nr. 19 als Titel nicht zu
identifizieren!

01 A 6537

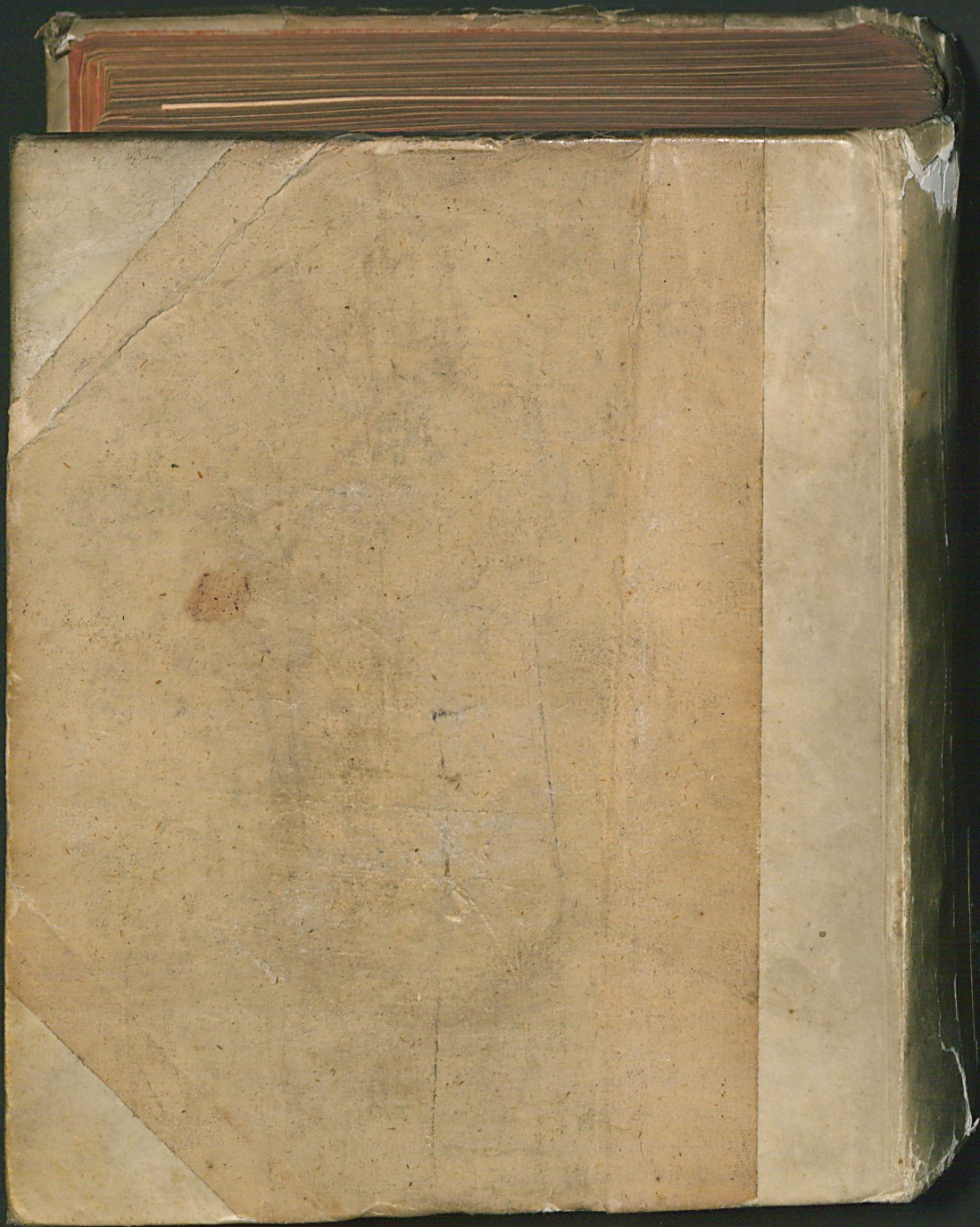
f

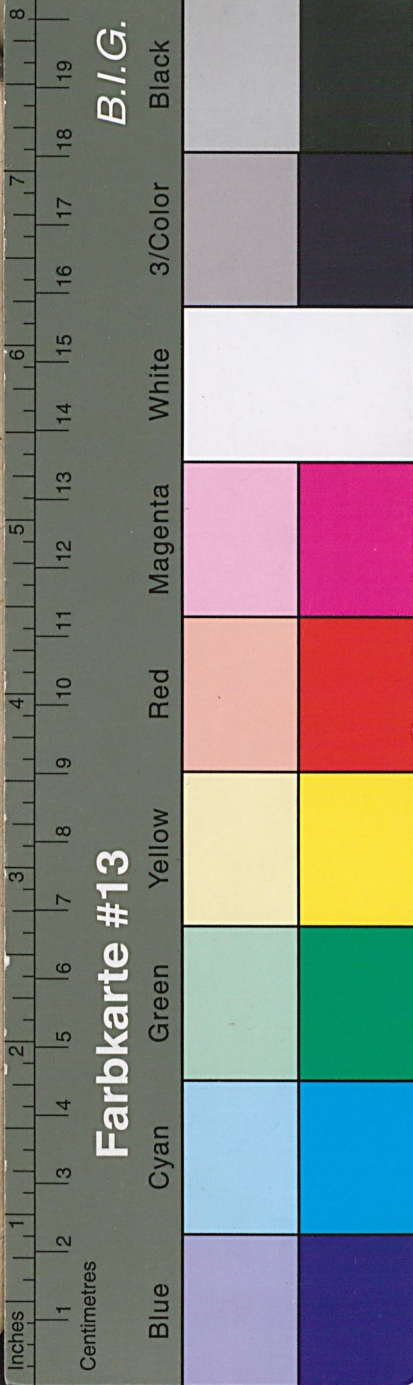
TA-70L

hier Stück 12 bis let verknüpft

~~1017~~

B.I.G.

Farbkarte #13

28
36.

MENTER LARGIENTE!

IR PRO. ETATIS,

publicè delibandum
propinat

IANUS LANGE,

Med. Senior, Pathol.

Princip. Colleg. Collegiatus,
Acad. Decemvir,

SPONDENTE
D CRETZSCHMAR,
risko, Alumno Electorali,
H. L. Q. C.

ad d. 27. Septemb.
I CHRISTIANI
clb lbc LX.

LIPSIAE,
DHAN-ERICI HAHNII.

